

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ οὕτω τὸν καταβάλλει. Ἐλλ' ἐὰν ὁ Φ. προφθάσῃ νὰ συλλάβῃ τὸν Δ. ἀπὸ τὰ μακρὰ ὡτα, τότε ἀμφότεροι πίπτουν χαμαὶ δύμοι, γελοῦν καὶ ἀρχίζουν ἐκ νέου τὴν παλῆν!

Ἡ τρίτη θεότης τῆς εὐδαιμονίας ὀνομάζεται Ἐδίσσος, εἶναι δὲ θεὸς τῆς καθημερινῆς τροφῆς. Ἡ καθημερινή τροφὴ ἐν Ἰνδίᾳ εἶναι τὸ δρύζιον, τὸ πάλαι δμως συνήθως ἥσαν ἱχθύς. Ὁ θεὸς οὗτος ἐπίσης εἶναι μικρόσωμος καὶ πολὺ παχὺς, φέρει δὲ ὑψηλὸν ἀδικιόν πῖλον, καὶ ἐνασχολεῖται ἀδιακόπως εἰς τὸ ὄψηρευμα. Ὁ ταν ἥναι εἰς καλὴν διάθεσιν κάθηται ἐπὶ βράχου παρὰ τὴν θάλασσαν φέρων κόκκινόν τι ὄψηριον καλούμενον. Τίς ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην, προσέστι ἀχύρινον σάκκον ἐπὶ τῆς ῥάξεως αὐτοῦ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἵχθων διὰ νὰ διατηρῇ αὐτοὺς προσφάτους.

Ἡ τετάρτη θεότης ὀνομάζεται Χοτέεί καὶ εἶναι ἡ τῆς αὐταρκείας καὶ ἡ κυρίως προαγωγὸς τῆς εὐδαιμονίας. Ἡ ἐνδυμασία τῆς σύγκειται εἰς κουρελιασμένον τι φόρεμα, ἐν ριπίδιον καὶ μίαν καλύπτραν. Εἶναι τόσον παχεῖα, ὡστε μόλις δύναται νὰ κινηθῇ. Ἐχει δὲ καὶ αὐτὴ μακρότατα ὥτα, τὰ ὅποια φθάνουν μέχρι τῶν ὥμων, μέγαν διπλοῦν πώγωνα καὶ γαστέρα μεγάλην καὶ προέχουσαν. Εἶναι πολὺ βραδυκάνητος καὶ ἀκάθαρτος, ἀλλὰ καλὸς φίλος τῶν παιδίων, ἀτιναχούσιον ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν ὥμων, τραβοῦν τὰ ὥτα καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ τῆς ἐξυρισμένης κεφαλῆς της. Ἐχει δὲ πάντοτε κάτι τι καλὸν δι' αὐτὰ εἰς τὸ σακκούλιόν της, ἐνίστε δὲ κάμνει χαρταετούς διὰ τὰ παιδία καὶ ἐν γένει τὰ διασκεδάζει ὅπως δύναται κάλλιον ὅταν δὲ καὶ αἱ ἑπτὰ θεότητες συναντῶνται ὁ Χοτέεί πάνει πολὺν οἶνον.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἴπτάμην εἰς τὴν ἀπειρον τοινιδάδα τῶν αἰθέρων

Μὲ πτέρυγας τοῦ νοῦ,

Καὶ ἥμην ὑπερήφανος τὴν κεφαλήν μου αἴρων

Ἐν μέσῳ τοῦ Κενοῦ.

Ἐπίστευσα δτι θεὸς πανίσχυρός τις ἥμην,

Τὰ σύμπαντα νοῶν,

Κ' ἐπήρθην ἔνδοξον ποιῶν καὶ τεραστίαν φήμην,

Θεὸς εἰμὶ βοῶν.

Ἄλλ' αἰφνῆς κρότος τις βαθὺς ὡς κεραυνῶν μυρίων,

Ἐκ μέσου τούρανοῦ,

Τὰς ἀκοὰς μου ἔπληξε κινῶν ἐκ θεμέλιων

Τὰ θέμελια τοῦ νοῦ.

Καὶ «Σίγα καὶ κρημνίσθητι, μοὶ εἴπε, παραχρῆμα

«Ἐτ; Γῆν; εἴσαι θηγῆς

«Καὶ στέναξε καὶ δάκρυς ἔως οὗ εἰς τὸ μνῆμα

«Ἀφανισθῆς ἐντός!»

Α. Ι. Σαλβατώρ.

ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Ἄριθ. 1. Τὸ Σιδηριακόν.

Τὸ στέμμα τοῦτο χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσαρτήσεως τῆς Σιδηρίας εἰς τὸ Ρωσσικὸν κράτος κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἐπὶ τοῦ Τσάρου Ιβάνου, τοῦ ἐπονομασθέντος Τρομεροῦ ἢ Ἀγρίου, φέρει δὲ πολλοὺς πολυτίμους λίθους.

Στέμμα τα τῶν αὐτοκρατόρων
τῆς Ρωσσίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἡ βιενναία ἡλεκτρικὴ ἔκθεσις περιέχει πολλὰ καὶ θαυμάσια. Ἐν τῷ τμήματι τῆς τηλεγραφικῆς πρόκειται νέα συσκευὴ, δι' ἣς ἐν μιᾷ ὥρᾳ δι' ἐνδός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλάσσιμος διαβιβάζονται 150 τηλεγραφήματα, ἔκαστον ἐξ εἰκοσιού λέξεων. Ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ αὐτοτριακοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν διπουργείου διάρχει μέγα κοῖλον κάτοπτρον, παρέχον σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας τοῖς ἐντὸς φρουρίων πολιορκουμένοις, διότι διαχέει εἰς τὰ πέριξ λαμπρότατον φῶς εἰς ἀπόστασιν δύο γερμανικῶν μιλίων. Λίαν περιέργος εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐκ Λονδίνου Σίμενς, ἐν ἣ βοτάναι καὶ δένδρα θάλλουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ἐν Λονδίνῳ κατεσκενάσεν δὲ Σίμενες λυχνίαν μετὰ δυνάμεως 4000 χιλιάδων λαμπάδων, δι' ἣς ωριμάζουσι κόμαρα τῇ 25 Ἰανουαρίου, πέπονες τῇ 15 Ἀπριλίου, σταφύλαι καὶ ροδάκινα τῇ 20 Ιουνίου. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τῆς ἑσπέρας τὴν ἡλεκτρικὴν ἔκθεσιν γίνονται διὰ τοῦ τηλεφάνουν αὐτήκοοι μάρτυρες παραστάσεως ἐν τῷ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντι Αδλικῷ Θεάτρῳ. Άλι μελφόσι τοσοῦτον εὐχριτῶς ἀκούονται διὰ τοῦ τηλεφάνουν, ὡστε νομίζει τις δτι βιταται ἐντὸς τῆς σκηνῆς. (Εστία.)